

● ข้อบังคับสภาวิศวกร

สารบัญ

หน้า

การสมัครเป็นสมาชิก คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564	1
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564	4
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. 2543	7
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2543	9

ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2561 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2564 และ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2566	12
--	----

แบบและอายุใบอนุญาต

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561	18
--	----

การออกใบอนุญาต

ภาคีวิศวกรพิเศษ

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564	23
--	----

ภาคีวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. 2561 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2565	26
--	----

สามัญวิศวกรและวุฒิวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. 2565	30
---	----

การออกใบอนุญาต ประเภทนิติบุคคล

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2564	34
---	----

ขอบเขตความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	37
สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. 2566	
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	41
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. 2566	
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	47
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. 2566	
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	53
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. 2566	
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	59
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. 2566	
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	66
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566	
ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ	69
สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. 2566	

การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2554 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2564	74
---	----

มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2561	78
---	----

รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม (17 สาขาวิศวกรรม)

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2564	81
---	----

รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (เฉพาะด้าน)

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2564	86
---	----

การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว (RFPE)

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียน ด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. 2561 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564	88
---	----

การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ. 2566	92
---	----

การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2555 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 96

การเลือกนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2565 103

การมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร พ.ศ. 2543 106

การประชุมใหญ่สภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2564 108

ผู้ตรวจสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. 2559 112

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559 114

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2551 118

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. 2551 121

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทบุคคลธรรมดา พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร" หมายความว่า บุคคลที่นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสามัญของสภาวิศวกร

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง

(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติดังต่อไปนี้ซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติดังต่อไปนี้ซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับ
สภาวีศวกว่าด้วยโรคต้องห้าม

หมวด ๒ การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๖^๑ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสภาวีศวก
กำหนดต่อสำนักงานสภาวีศวก พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาหลักฐานการศึกษา
- (๒) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑๒ เดือน หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตา
ขนาดกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป
- (๓) ใบรับรองแพทย์ตามแบบที่แพทยสภารับรอง

หมวด ๓ การพิจารณา

ข้อ ๗ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวีศวกตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณานุมัติ
และเสนอคณะกรรมการสภาวีศวกเพื่อทราบ

ข้อ ๘ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภาวีศวก มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มีหนังสือแจ้ง
พร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าว
ต่อคณะกรรมการสภาวีศวก ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภาวีศวก ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์
ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวีศวก ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

หมวด ๔^๒ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๐ คำขอ ใบสมัคร การอนุญาต ทะเบียนสมาชิก คำสั่งทางปกครอง หรือการ
ดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่า

^๑ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวีศวก ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวีศวก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

^๒ หมวด ๔ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวีศวก ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวีศวก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

ใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาสัตวกร

ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาสัตวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสัตวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาสัตวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาสัตวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาสัตวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

"หัวหน้าสำนักงานสภาสัตวกร" หมายความว่า บุคคลที่นายกสภาสัตวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสัตวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกวิสามัญของสภาสัตวกร

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้สมัครเป็นสมาชิกวิสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพสัตวกรรม

(๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสัตวกร

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสัตวกร

(๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาสัตวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม

(๖) กรณีเป็นชาวต่างชาติ ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๕^๑ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ต่อสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาหนังสือเดินทางสำหรับชาวต่างประเทศ
- (๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา
- (๓) หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม โดยมีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปเป็นผู้ลงนามรับรอง
- (๔) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑๒ เดือน หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตา ขนาดกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป
- (๕) ใบรับรองแพทย์ตามแบบที่แพทยสภารับรอง

หมวด ๓

การพิจารณา

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณานุมัติ และเสนอ คณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๗ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มีหนังสือแจ้ง พร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าว ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภาวิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ภายในสี่สิบห้าวัน

หมวด ๔

การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

หมวด ๕^๒

ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์

^๑ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๒ หมวด ๕ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๙ คำขอ ใบสมัคร การอนุญาต ทะเบียนสมาชิก คำสั่งทางปกครอง หรือการดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้ และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) ประกอบกับมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) คือ

(๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๒) วัณโรคในระยะอันตรายต่อสังคม

(๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษหรือภาวะติดยาเสพติดให้โทษอย่าง
ร้ายแรง

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดา

และนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ

วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องไม่เป็นโรคตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นนิติบุคคลที่ล้มละลาย

(๒) ไม่ดำเนินการหรือประพฤติดิจรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสี่ยง
เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๓) ลักษณะอื่นที่สภาวิศวกรเห็นว่าเข้าข่ายเป็นลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุน
เป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศกร พ.ศ. ๒๕๕๒ จนกว่าจะพ้น ๕ ปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ค่าจดทะเบียนสมาชิก” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บเป็นค่าแรกเข้าในการสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

“ค่าบำรุง” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรเป็นรายห้าปี เพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรหรือบุคคลภายนอกที่ขอรับบริการจากสภาวิศวกร

ข้อ ๕ สภาวิศวกรกำหนดอัตราค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกรายปี ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓ ไว้ต่อสภาวิศวกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่หมดอายุ ให้ถือว่าได้ชำระค่าจดทะเบียนและ ค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้ แต่เมื่อจะชำระค่าบำรุงสมาชิกในครั้งต่อไป ให้ชำระค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

๔/๑. ^๓ คำคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรเอก	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
อายุสามปี	
๕. คำการฝึกอบรม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด	
สำหรับการฝึกอบรมแต่ละครั้งแต่ต้องไม่เกิน	วันละ ๑,๕๐๐ บาท
๖. ^๔ ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบ	
ความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด	
สำหรับการสอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน	ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท
๗. ^๕ ค่ายื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
	หลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท
๘. ^๖ ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ณ สถาบันการศึกษาในอัตรา ดังนี้	
๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท
๘.๒ ภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก	ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท
๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท
๘.๔ ภาคเหนือ	ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท
๘.๕ ภาคใต้	ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท
๘/๑ ^๗ ค่าใช้จ่ายตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์	หลักสูตรละ ๒๕,๐๐๐ บาท
๙. ^๘ คำคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
อายุสามปี	

^๓ ลำดับที่ ๔/๑ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ ลำดับที่ ๖ ของบัญชี ค. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๕ ลำดับที่ ๗ ของบัญชี ค. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖

^๖ ลำดับที่ ๘ ของบัญชี ค. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖

^๗ ลำดับที่ ๘/๑ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖

^๘ ลำดับที่ ๙ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๐. ^๙ ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน อายุสามปี	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๑๑. ^{๑๐} ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
๑๒. ^{๑๑} ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
๑๓. ^{๑๒} ค่าคำขอใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหาย	ฉบับละ ๑๕๐ บาท
๑๔. ^{๑๓} ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว อายุหนึ่งปี	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
๑๕. ^{๑๔} ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว อายุหนึ่งปี	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
๑๖. ^{๑๕} ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว	ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท
๑๗. ^{๑๖} ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว	ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท
๑๘. ^{๑๗} ค่าคำขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาระดับปริญญาตรี	
	หลักสูตรละ ๖๘,๐๐๐ บาท

-
- ^๙ ลำดับที่ ๑๐ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- ^{๑๐} ลำดับที่ ๑๑ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- ^{๑๑} ลำดับที่ ๑๒ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- ^{๑๒} ลำดับที่ ๑๓ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑
- ^{๑๓} ลำดับที่ ๑๔ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑
- ^{๑๔} ลำดับที่ ๑๕ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑
- ^{๑๕} ลำดับที่ ๑๖ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑
- ^{๑๖} ลำดับที่ ๑๗ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑
- ^{๑๗} ลำดับที่ ๑๘ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑๙.^{๑๘} ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

หลักสูตรละ ๑๔๐,๐๐๐ บาท

๒๐.^{๑๙} ค่าใบรับรองความรู้ความชำนาญ

ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ระดับวิศวกร

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

ระดับวิศวกรวิชาชีพ

ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท

๒๑.^{๒๐} ค่าต่ออายุใบรับรองความรู้ความชำนาญ

ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ระดับวิศวกร

ฉบับละ ๕๐๐ บาท

ระดับวิศวกรวิชาชีพ

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

๒๒.^{๒๑} ค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพอัตรา ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อมาตรฐาน ทั้งนี้ กรณีมีเหตุอันควรคณะกรรมการสภาวิศวกรอาจปรับลดได้ตามความเหมาะสมแก่กรณี

^{๑๘} ลำดับที่ ๑๙ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๑๙} ลำดับที่ ๒๐ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

^{๒๐} ลำดับที่ ๒๑ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

^{๒๑} ลำดับที่ ๒๒ ของบัญชี ค. เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกร โดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาต แบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบใบอนุญาตและให้มีตัวอักษรสีแดงว่า "ใบแทน" ไว้ที่ด้านหน้าบนขวาของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๕ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ สภาวิศวกร ออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๖ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาต, แบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งยังไม่หมดอายุให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

๑ ยกเลิกแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ แทน

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร
และระดับวุฒิวิศวกร แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๘.๕ ช.ม.

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
Thai Professional Engineering License

เลขประจำตัวประชาชน (ID)

ชื่อตัวและชื่อสกุล
Title/Name
Surname

รูปถ่าย

๓.๐ ช.ม.

ลายเซ็น

ลายมือชื่อผู้ได้รับใบอนุญาต (Signature)

เลขทะเบียน
License No.

ระดับ
Level

วันอนุญาต
Date of Issue

เลขที่สมาชิกสามัญ
Member No.

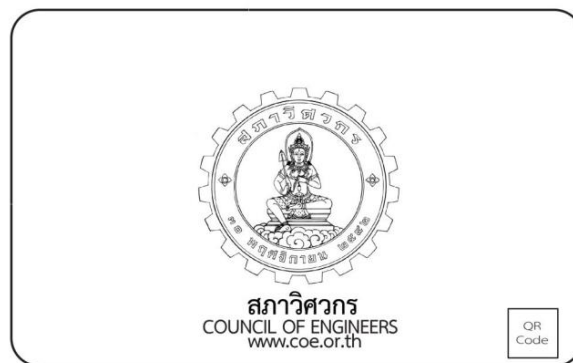
สาขา
Discipline

วันหมดอายุ
Date of Expiry

นายกสภาวิศวกร
President

๕.๔ ช.ม.

(รูปขยายด้านหน้า)

(รูปขยายด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
 แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๘.๕ ช.ม.

 ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ Thai Professional Engineering License for Adjunct Engineer		
เลขประจำตัวประชาชน/หนังสือเดินทาง Identification/Passport No. ชื่อตัวและชื่อสกุล Title/Name Surname	ออกโดยประเทศ Country of Issue	
/ รูปถ่าย ๓.๐ ช.ม. \	เลขทะเบียน License No.	สาขา Discipline
	วันอนุญาต Date of Issue	วันบัตรหมดอายุ Date of Expiry
	เลขที่สมาชิก Member No.	ประเภทสมาชิก Membership Type
๕.๔ ช.ม.		

ลายมือชื่อได้รับใบอนุญาต (Signature) นายกสภาวิศวกร
President

(รูปขยายด้านหน้า)

ตามงาน ประเภท และขนาดดังนี้

.....

.....

.....

The scope of work is limited to

.....

.....

สภาวิศวกร
COUNCIL OF ENGINEERS
www.coe.or.th

QR
Code

(รูปขยายด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล
 แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
 พ.ศ. ๒๕๕๓

สภาวิศวกร

ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ออกใบอนุญาตนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

(ชื่อนิติบุคคล)

ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เลขทะเบียน

ตั้งแต่วันที่

ถึงวันที่

ลายมือชื่อ

นายกสภาวิศวกร

๒๑ ซม.

๒๕ ซม.

คำอธิบายตราสัญลักษณ์ในแบบใบอนุญาตของสภาวิศวกร
 แบบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
 พ.ศ. ๒๕๕๓

คำบรรยาย

ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร ประกอบด้วย ภาพพระวิษณุกรรม ประทับบนพระแท่นเหนือกลุ่มเมฆ อยู่ภายในวงกลมของฟันเฟือง เป็นประธานของตรา มีอักษรข้อความบอกชื่อสภาวิศวกร อยู่ด้านบน และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อยู่ด้านล่าง คั่นระหว่างกลางอักษรข้อความด้วยลายประจายาม รอบนอกเป็นซี่ฟันเฟืองสิบเก้าซี่

พระวิษณุกรรม : วิศวกรรม : พระวิศุกรรม บรมครูแห่งเทพประสิทธิประสาทวิชาช่างและวิศวกรรมศาสตร์ พระวิษณุกรรมมีรูปกายสัดส่วนเหมือนบุรุษชนธรรมา พระวรกายสีเขียวมรกตสวมมงกุฎเทียยดระฆัง มือขวาถือมีด (ใช้สำหรับขีดรากฐานสถาบันของช่าง) มือซ้ายถือลูกดิ่ง (ใช้สำหรับวัดความเที่ยงตรง) ทรงอาภรณ์สีทอง

ฟันเฟือง สื่อความหมายแทนวิชาชีพด้านวิศวกรรม เช่น วิชาชีพ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมเคมี และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับสภาวิศวกรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

ข้อ ๔^๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษต้องกรอกข้อความตามแบบคำขอใบอนุญาตยื่นต่อสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) หลักฐานคุณวุฒิการศึกษา (ถ้ามี)

(๒) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑๒ เดือน หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำ ขนาดกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป

(๓) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้วิศวกรตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป ในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อ ๕^๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตได้ครั้งละหนึ่งงานตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้

^๑ ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๒ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษได้

กรณีประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ในงาน ประเภท หรือขนาดอื่น ๆ เพิ่มเติม ให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ ๖^๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ตรงกับงานที่ขอ ดังนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และจะต้องมีผลงานในงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า ที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรม ที่ผู้ขอยื่นคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับงานที่ขอไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรม ที่ผู้ขอยื่นคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับงานที่ขอไม่น้อยกว่าหกปี

(๔) วุฒิประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรม หรือวุฒิต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพ (ปวช.) จะต้องมีผลงานในงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสิบปี

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ที่เป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทยต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นและมีหลักฐานของทางราชการที่อนุญาตให้อยู่อาศัยในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหกเดือนมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘^๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษต้องผ่านการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙^๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ตามข้อ ๘ แล้ว ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแล้ว

ข้อ ๑๐^๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

^๓ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

^๕ ข้อ ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

^๖ ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ควบคุมในงานอื่น ๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัติ วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องผ่านการทดสอบและอบรมตามข้อ ๘ และข้อ ๙

ข้อ ๑๑^๗ คำขอ ใบสมัคร การอนุญาต ทะเบียนสมาชิก คำสั่งทางปกครอง หรือการ ดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่า ใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

^๗ ข้อ ๑๑ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) (๔) (๖) (ง) (ฉ) มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“การทดสอบความรู้” หมายความว่า การทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร

“ปริญญา” หมายความว่า ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๔/๑^๑ คำขอ ใบสมัคร ใบอนุญาต คำสั่งทางปกครองอื่น หรือการดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือกฎหมายเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐอื่นให้มีผลบังคับตามข้อบังคับนี้

^๑ ข้อ ๔/๑ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

หมวด ๑

การทดสอบความรู้

ข้อ ๕ การทดสอบความรู้ประกอบด้วย การสอบสองขั้นตอน ดังนี้

(๑) ขั้นตอนที่หนึ่ง เป็นการสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม

(๒) ขั้นตอนที่สอง เป็นการสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

การทดสอบความรู้ในแต่ละหมวดวิชาต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่าน การทดสอบความรู้ในหมวดวิชานั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสอบ รวมถึงรายละเอียดของรายวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและรายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๒

การสมัครทดสอบความรู้และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

ข้อ ๖ ผู้มีความประสงค์จะขอเข้ารับการทดสอบความรู้ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นใบสมัครต่อสำนักงานสภาวิศวกร หรือสถาบันการศึกษาที่สภาวิศวกรกำหนดให้เป็น ศูนย์จัดการทดสอบความรู้

(๒) ชำระค่าทดสอบความรู้ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๗ ผู้มีสิทธิสมัครทดสอบความรู้ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ประเภทที่หนึ่ง เป็นผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่า ในสถาบันการศึกษาที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา

(๒) ประเภทที่สอง เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่า และได้รับปริญญาบัตรจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิสมัครทดสอบความรู้จะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับการสอบแต่ละขั้นตอน ดังนี้

(๑) ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่หนึ่ง แบ่งเป็น

(ก) การทดสอบความรู้ขั้นตอนที่หนึ่ง ต้องมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาว่า ได้สอบผ่านการศึกษาในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม

(ข) การทดสอบความรู้ขั้นตอนที่สอง ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการทดสอบความรู้ขั้นตอนที่หนึ่ง และมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาว่า ได้สอบผ่านการศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

(๒) ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่สองมีสิทธิเลือกสมัครทดสอบความรู้ขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใด หรือทั้งสองขั้นตอนได้ในการสมัครครั้งเดียวกัน

หมวด ๓

ใบรับรองผลการทดสอบความรู้

ข้อ ๙ เมื่อผู้สมัครทดสอบความรู้สอบผ่านขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองผลการทดสอบความรู้ให้แก่บุคคลดังกล่าว

กรณีผู้สมัครทดสอบความรู้ทำใบรับรองผลการทดสอบความรู้ชำรุดหรือสูญหายอาจขอใบแทนใบรับรองได้โดยยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมชำระค่าธรรมเนียม

แบบใบรับรองผลการทดสอบความรู้ คำขอใบแทนและใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่หนึ่งสามารถเก็บผลการสอบไว้ได้สองปีนับแต่วันสำเร็จการศึกษา

ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่สองสามารถเก็บผลการสอบไว้ได้ขั้นตอนละสองปีนับแต่วันที่สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองผลการทดสอบความรู้

หมวด ๔

การขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๓ สภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

(๑) เป็นสมาชิกสภาวิศวกรประเภทสมาชิกสามัญ

(๒) ผ่านการทดสอบความรู้ขั้นตอนที่หนึ่งและขั้นตอนที่สองตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ และไม่เกินกำหนดเวลาตามข้อ ๑๐ ของข้อบังคับนี้

(๓) ผ่านการอบรมและทดสอบความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ

(๔) ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สำเร็จการศึกษาที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา และมีหนังสือรับรองการทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรมไม่น้อยกว่าสิบสองเดือนภายใต้การกำกับของบุคคลหรือหน่วยงานที่ผู้ยื่นคำขอสังกัดอยู่ ดังต่อไปนี้ ให้ได้รับการยกเว้นการทดสอบความรู้ตาม (๒) ของวรรคหนึ่ง

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป ในสาขาวิศวกรรมเดียวกันกับที่ยื่นคำขอ

(๒) ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) คนบดีหรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่ากันของสถาบันการศึกษาไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐหรือเอกชนก็ตาม^๒

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ให้นำระเบียบ หรือประกาศ ซึ่งออกก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

^๒ ข้อ ๑๓ วรรคสอง เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) (๖) (ง) (ฉ) มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๕ สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรหรือระดับวุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมควบคุมหรืองานที่ไม่มีหรือไม่สามารถหาผู้รับรองผลงานและปริมาณงานที่เหมาะสมได้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดวิธีการรับรองผลงานและปริมาณงานด้วยวิธีอื่น

ข้อ ๖ คำขอ ใบสมัคร ใบอนุญาต คำสั่งทางปกครองอื่น หรือการดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือกฎหมายเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ภาครัฐอื่น ให้มีผลบังคับตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑ ระดับสามัญวิศวกร

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักฐานการได้รับหน่วยความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๒) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลังจากได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรไม่น้อยกว่าสามปี และได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ ตามกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยให้วิศวกรตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป ในสาขาและงาน (แขนง) เดียวกันกับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๓) รายงานผลงานวิศวกรรมดีเด่นจำนวนไม่น้อยกว่าสองเรื่อง แต่ไม่เกินห้าเรื่อง

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร ซึ่งข้ามสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมกับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร ต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) สำเนาหลักฐานการศึกษา (transcript) ระดับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ เทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง หรือหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (TABEE) ในสาขาที่ตรงกับสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร

(๒) หลักฐานการได้รับหน่วยความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๓) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลังจากได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรไม่น้อยกว่าสามปี และได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ ตามกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ภายใต้การกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพร่วมกับผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาและงาน (แขนง) เดียวกันกับผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๔) รายงานผลงานวิศวกรรมดีเด่นจำนวนไม่น้อยกว่าสองเรื่อง แต่ไม่เกินห้าเรื่อง

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ยื่นคำขอแล้ว ต้องได้รับการประเมินความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ ดังนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร ตามข้อ ๗ ของข้อบังคับนี้ ต้องเข้ารับการทดสอบโดยวิธีสอบสัมภาษณ์

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรข้ามสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามข้อ ๘ ของข้อบังคับนี้ ต้องเข้ารับการทดสอบโดยวิธีสอบข้อเขียนและวิธีสอบสัมภาษณ์

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๒
ระดับวุฒិวิศวกร

ข้อ ๑๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับวุฒิวิศวกร ต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอรับใบอนุญาตระดับวุฒิวิศวกรและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักฐานการได้รับหน่วยความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๒) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลังจากได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ ตามกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยให้วิศวกรระดับวุฒิวิศวกรในสาขาและงาน (แขนง) เดียวกันกับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๓) รายงานผลงานวิศวกรรมดีเด่นจำนวนไม่น้อยกว่าสองเรื่อง แต่ไม่เกินห้าเรื่อง

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับวุฒิวิศวกรที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ยื่นคำขอแล้ว ต้องได้รับการประเมินความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยวิธีสอบสัมภาษณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓
การออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้อง พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถ ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบอนุญาตหรือในกรณีที่มีมติไม่ออกใบอนุญาต ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้น ๆ ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ยื่นคำขอแจ้งความประสงค์ไว้ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากสำนักงานสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขอใบอนุญาต

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรจัดส่งหรือส่งมอบใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ให้นำระเบียบ หรือประกาศ ซึ่งออกก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) ประกอบกับมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๔ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๕^๑ ให้นิติบุคคลที่ประสงค์ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ยื่นคำขอต่อสำนักงาน สภาวิศวกร ตามแบบคำขอและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

^๑ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภท นิติบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมีการเปลี่ยนผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามข้อ ๕ (๓) (ก), (ข), (ค), (ง), (จ) หรือ (ฉ) ให้ส่งหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล พร้อมด้วยหนังสือการรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลแล้ว ต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรภายในสามสิบวันหลังการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลภายในกำหนด ให้มีผลขาดจากการเป็นนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๗ สภาวิศวกรจะออกใบอนุญาตให้แก่นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต หากพิจารณาแล้วเห็นว่านิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔

(๒) มีความเหมาะสมที่จะอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้แก่สภาวิศวกรแล้ว^๒

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต^๓

ข้อ ๘^๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล หากประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อสภาวิศวกร พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากสภาวิศวกรภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งอาจขอให้สภาวิศวกรออกหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของตนก็ได้

คำขอต่ออายุใบอนุญาตและหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

^๒ ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

^๓ ข้อ ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๔ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๙ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

- (๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ
- (๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท หรือ
- (๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๐^๕ คำขอ ใบสมัคร การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง หรือการดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

^๕ ข้อ ๑๐ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมโยธา

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษา ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัย หรือการตรวจรับรองงาน

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารแต่ละชั้นมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด ทั้งนี้ อาคารหรือโครงสร้างของอาคารหรือองค์อาคาร ต้องไม่เข้าข่ายเป็นอาคารสาธารณะ

(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น ตู้ฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้าที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ค) เขื่อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ง) ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายในไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒ ตารางเมตร

(จ) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ

(ฉ) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอระฆังไฟฟ้า อนุสาวรีย์ พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร

(ช) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ซ) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมันหรือสละเวย์น้ำ ที่มีความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ณ) นักร้านหรือค้ายันชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร

(ญ) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง ที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร

(ฎ) กรณีตาม (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ณ) ที่เข้าข่ายต้องออกแบบและคำนวณตามกฎหมายว่าด้วยการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ต้องผ่านการเรียนการสอนหรือการอบรมว่าด้วยการออกแบบอาคารต้านทานแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ข) อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ค) อาคารต้านแรงไหวสะเทือนจากแผ่นดินไหวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ง) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร ซึ่งอยู่บนพื้นที่เชิงลาดที่มีความลาดไม่เกิน ๓๕ องศา

(จ) คลังสินค้า ตู้ฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้า ทุกขนาด

(ฉ) ไซโลหรือห้องเย็นที่มีพื้นที่ทุกขนาด

(ช) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร หรือสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร จากระดับฐานหรือพื้นดิน

(ซ) ท่าเทียบเรือ หรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๕๐ เมตริกตัน

(ณ) เขื่อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ทุกขนาด

- (ญ) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ทุกขนาด
- (ฎ) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ทุกขนาด
- (ฏ) ทางสาธารณะทุกขนาด
- (ฐ) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง ที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร
- (ฑ) โครงสร้างสำหรับการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งระบบโทรคมนาคม หรือเสาไฟฟ้า ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร
- (ฒ) โครงสร้างสะพานทุกประเภทที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร
- (ณ) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร
- (ด) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ทุกขนาด
- (ต) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา แผ่นพื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับน้ำหนัก ประกอบด้วยคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จ ทุกขนาด
- (ถ) โครงสร้างรองรับท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๐.๓๐ เมตร หรือพื้นที่หน้าตัดของท่อกว้างรวมกันไม่เกิน ๐.๑๐ ตารางเมตร
- (ท) โครงสร้างรองรับหรือติดตั้งเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้โดยมีความเร็วไม่เกิน ๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง หรือมีความสูงจากระดับพื้นที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่สูงสุดที่ผู้เล่นขึ้นไปเล่นไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีส่วนที่ต้องใช้น้ำมีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน ๐.๘๐ เมตร
- (ธ) โครงสร้างของปั้นจั่นหอสูงหรือเดอริกเครนสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร จากระดับฐานที่ตั้ง
- (น) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร
- (บ) งานผลิตเสาเข็มคอนกรีต ทุกขนาด
- (ป) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร
- (ผ) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร สำหรับคานหรือแผ่นพื้นมีช่วงยาวไม่เกิน ๘ เมตร
- (๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ทุกประเภทและทุกขนาด
- ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับปฏิบัติการ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด

(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด

(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับปรุงภาพแร่หรือวัสดุ ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด

(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด

(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับปรุงภาพแร่หรือวัสดุ ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานเหมืองแร่ได้เฉพาะงาน งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก
ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานควบคุมการสร้างและการผลิต

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกล
และอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐
เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์
หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่
ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่
หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่
ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑
ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(๒) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกล
และอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐
เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์
หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่
ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่
หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(๓) งานอำนวยความสะดวก

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกล
และอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐
เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์
หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่ หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจาก ภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภท และทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน

(ข) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลาย การบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อนของโลหะ และการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางแผนโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจาก ภาคครัวเรือน และภาคของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้ สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอินทรีย์ รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหล่อ การหลอม การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูป ด้วยการเติมเนื้อวัสดุ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน

(ข) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลาย การบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะการกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางแผนโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้ว จากภาคครัวเรือน และภาคของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุ ที่ใช้คนงานไม่เกินห้าสิบคน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยคน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลาย การบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อนของโลหะ และการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมของเหล็กหล่อ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำถึงปานกลาง และเหล็กกล้าไร้สนิม ยกเว้นเหล็กกล้าไร้สนิมชนิด Super-Austenitic กับ Duplex

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการได้ตามงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร์ วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะดังนี้

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อน ที่มีลักษณะดังนี้

๑) การสร้างหรือการผลิตหรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การติดตั้งหรือการรื้อถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทำได้ทุกประเภทและทุกขนาดตาม (๒) (๓) (๔) และ (๖) ของกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีอัตราความร้อนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์

หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกินเจ็ดสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังของไหล ของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟมสำหรับดับเพลิง ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการหรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง เว้นแต่เครื่องจักรกลสำหรับลิฟต์หรือบันไดเลื่อนหรือปั้นจั่นขนาดกำลังไม่เกิน ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะดังนี้

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๓๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ดังนี้

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล หรือ

๒) สุญญากาศเกจไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกิน ๗.๕ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัย ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) การจัดการพลังงานขนาดไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีปริมาตร ไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีขนาด ทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือรวมไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ เว้นแต่สารทำความเย็นเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ดังนี้

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาลต่อระบบ หรือ

๒) สุญญากาศเกจไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษ หรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึง สารทำความเย็นทั่วไป

(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสารได้ทุกขนาด

(ค) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงในยานพาหนะทุกขนาด

(ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือ ที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวม ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตาหรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๖,๐๐๐ กิโลวัตต์

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนของระบบไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ช) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ดังนี้

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

๒) สุญญากาศเกจ ไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ซ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ณ) การจัดการพลังงานสถานประกอบการที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์หรือใน ๑ ปี ใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านเมกะจูล

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ตามงานประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้า ที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ค) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐ เมกะวัตต์

(ง) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภททุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้างรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้างรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้างรวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์

(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภทและทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างการผลิต

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้างรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้างรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒๐ เมกะวัตต์

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔๐ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ ต่อโครงการ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์

(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์หรือใช้พลังงานความร้อนรวมไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้นการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายภายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบสั่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power-E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบสั่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power-E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบสั่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power-E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบสั่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานพิจารณาตรวจสอบทำได้ทุกประเภททุกขนาด ยกเว้นการวิเคราะห์

(๒) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power-E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๓๓ กิโลวัตต์ (E.I.R.P) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผัง การเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการ ที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(๒) งานวางโครงการ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผัง การเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน ที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน ที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินแปดร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการ ที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบและงานอำนวยความสะดวก ใช้ ทุกประเภททุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผัง การเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

(ข) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกต่อวัน

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินสามร้อยล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกินสามร้อยล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสามร้อยล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกินสามร้อยล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทขนาดไม่เกินสามร้อยล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกินสามร้อยล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๕) งานอำนวยความสะดวก ใช้ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ตามงานประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ การกำหนดขนาดเงินลงทุนตามข้อบังคับนี้ให้พิจารณาจากทรัพย์สินถาวร ได้แก่ อาคาร และเครื่องจักร โดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่
๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน
ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณา
ตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ได้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงาน
ประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ข) ระบบน้ำสะอาดสำหรับ

- ๑) ชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- ๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีอัตราจ่ายน้ำสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- (ค) ระบบน้ำเสียสำหรับ
 - ๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราค่าสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
 - ๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบน้ำเสียสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- (ง) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ
 - ๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตราค่าสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
 - ๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- (จ) ระบบระบายน้ำสำหรับ
 - ๑) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
 - ๒) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินไม่เกิน ๔๙๙ แปลงของพื้นที่จัดสรรที่ดิน หรือพื้นที่โครงการไม่เกิน ๑๐๐ ไร่
- (ฉ) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศไม่เกิน ๙๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง
- (ช) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ ดังนี้
 - ๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน
 - ๒) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน
- (ซ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร
- (ฌ) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาล ที่มีปริมาณไม่เกิน ๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- (ฎ) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมทุกขนาด

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก
ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้
ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร
เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวง
กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้
มีผลใช้บังคับให้ผู้ประกอบงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่
ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเคมี

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณทุกขนาด ดังนี้

(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้

(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี

(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย

(ฉ) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ระบบหอกลั่นหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่นหรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น

๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต

๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว

๕) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่น ที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสารตั้งต้น ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี

๖) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร

๗) ระบบหอดูดซึมหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล

๘) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๙) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสาย

ให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ

๑๐) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ

๑๑) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา

๑๒) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ

๑๓) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก

๑๔) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกัน

(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หรืองานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานอำนวยความสะดวกทุกขนาด ดังนี้

(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้

(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันเกจ

(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย

(ข) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ระบบหอกลั่นหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่นหรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น

๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต

๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว

๕) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร

๖) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล

๗) ระบบหอสกัดสารหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๘) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อน ซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ

๙) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ

๑๐) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา

๑๑) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ

๑๒) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก

๑๓) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิดที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะ

(ง) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวง กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) และ (๖) (ฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่ สามัญสภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของ สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“หลักสูตร”^๑ หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ ให้รวมถึงหลักสูตรปฏิบัติการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

“การศึกษาในระบบทวิภาค” หมายความว่า การจัดการศึกษาที่แบ่งปีการศึกษาออกเป็น สองภาคการศึกษาปกติ หรือตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร

“อาจารย์ประจำหลักสูตร”^๒ (ยกเลิก)

“ประธานหลักสูตร”^๓ (ยกเลิก)

^๑ ข้อ ๔ นิยามคำว่า “หลักสูตร” แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

^๒ ข้อ ๔ นิยามคำว่า “อาจารย์ประจำหลักสูตร” ยกเลิกโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๓ ข้อ ๔ นิยามคำว่า “ประธานหลักสูตร” ยกเลิกโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

“อาจารย์ประจำที่นำมาคิดสัดส่วน”^๔ (ยกเลิก)

“การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม”^๕ หมายความว่า การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ของหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาที่ยื่นคำขอได้จัดให้มีวัตถุประสงค์ องค์ความรู้ และกรอบความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในนามสภาวิศวกร

การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้ทำได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินห้าปี

ข้อ ๖ สถานศึกษาใดประสงค์ที่จะขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้รับรอง

(๒) คำรับรองตนเอง (Self-Declaration) ของสถาบันการศึกษา ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด^๖

กรณีหลักสูตรใหม่จะต้องยื่นคำขอและได้รับการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมก่อนเปิดรับนักศึกษา^๗

กรณีหลักสูตรปรับปรุงจะต้องยื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่สถานศึกษาให้ความเห็นชอบหลักสูตรปรับปรุงตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษานั้น^๘

กรณีตามวรรคสามและวรรคสี่ หากสถานศึกษาร้องขอและคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นที่มีเหตุผลอันสมควรที่สถานศึกษา

^๔ ข้อ ๔ นิยามคำว่า “อาจารย์ประจำที่นำมาคิดสัดส่วน” ยกเลิกโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๕ ข้อ ๔ นิยามคำว่า “การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๖ ข้อ ๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๗ ข้อ ๖ วรรคสาม เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

^๘ ข้อ ๖ วรรคสี่ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ไม่สามารถยื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการสภาวิศวกรอาจพิจารณาผ่อนผันเป็นรายกรณี^๔

ข้อ ๖/๑ การขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ของสถานศึกษาต่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นหลักฐานที่แสดงว่าปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์นั้น ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. มาพร้อมกับคำขอด้วย

ในกรณีที่ เป็นสถานศึกษาต่างประเทศที่ไม่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. ให้เป็นดุลพินิจ ของคณะกรรมการสภาวิศวกรที่จะพิจารณาเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรองเป็นไปตามข้อ ๘ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษ ในหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปตามข้อ ๙ ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีลักษณะตามข้อ ๑๐ และสถานศึกษามีลักษณะตามข้อ ๑๑

ข้อ ๘ หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรอง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรต้องมีวัตถุประสงค์และองค์ความรู้ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสามารถประกอบวิชาชีพ ตามกรอบความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในสาขาที่ขอรับรองได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ กรณีหลักสูตรที่มีการขอรับรองมากกว่าหนึ่งสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลักสูตรดังกล่าวจะต้องมีองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ๆ ที่ขอรับรองครบถ้วนด้วย

(๒) รายละเอียดและสาระของวิชา รวมทั้งกรณีที่มีการเทียบโอนโดยมีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ต้องมีองค์ความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๓) โครงสร้างหลักสูตรต้องมีจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด และต้องมีวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมที่เป็นองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอรับรองนั้น ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต^๕

ข้อ ๙ ผู้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรองต้องสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วรรคสอง^๖ (ยกเลิก)

วรรคสาม^๗ (ยกเลิก)

^๔ ข้อ ๖ วรรคห้า เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

^๕ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิปัตร์ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๖ ข้อ ๙ วรรคสอง ยกเลิกโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๑๐^{๑๓} คุณสมบัติและจำนวนของประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด

ข้อ ๑๑^{๑๔} สถาบันการศึกษาต้องมีการเรียน การปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งบริการข้อมูลทางวิชาการ ให้สอดคล้องกับองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอรับรอง

ข้อ ๑๒ ให้ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาและผู้ที่ได้ศึกษาตามหลักสูตร ที่ได้รับการรับรองแล้วตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรและผู้ที่ได้ศึกษาตามหลักสูตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่คณะกรรมการสภาวิศวกรได้รับรองตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓^{๑๕} ในกรณีที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรให้ความเห็นชอบในแต่ละกรณี

ข้อ ๑๔^{๑๖} หลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหกปี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

^{๑๒} ข้อ ๙ วรรคสาม ยกเลิกโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^{๑๓} ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^{๑๔} ข้อ ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

^{๑๕} ข้อ ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๑๖} ข้อ ๑๔ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ณ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การให้บริการ” หมายความว่า การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามงาน ประเภท และขนาดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ผู้ได้รับใบอนุญาต” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

“ผู้รับบริการ” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล นิติบุคคล หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานประเภทอื่นของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างหรือได้มอบหมายให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการให้บริการ ของผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ” หมายความว่า ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาต พึงยึดถือเป็นแนวทางสำหรับประพฤติปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ของผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๔ เพื่อเป็นการยกระดับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ได้มาตรฐาน สนองต่อประโยชน์ ของผู้รับบริการตลอดจนสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามแนวทางมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐาน รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับ กรอบความสามารถหรือมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไป ตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๑
มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ

ข้อ ๖ ในการเสนอการให้บริการ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องให้ข้อมูลต่อผู้รับบริการ เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดในการให้บริการและวิธีปฏิบัติทางวิชาชีพ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมถึงขอบเขตงาน ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงาน รวมถึงค่าบริการวิชาชีพ

ข้อ ๗ ข้อตกลงในการให้บริการ อย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

(๑) ขอบเขตในการให้บริการ

(๒) กำหนดระยะเวลาดำเนินงาน โดยระบุระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดในการดำเนินงาน

(๓) ชื่อผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งรับผิดชอบในการให้บริการ

(๔) ค่าบริการวิชาชีพ และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นจากการให้บริการวิชาชีพ รวมถึงหลักเกณฑ์วิธีการ และขั้นตอนการเบิกจ่ายค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ข้อ ๘ การคิดค่าบริการวิชาชีพต้องกระทำโดยสุจริตและไม่หลอกลวงผู้รับบริการ โดยให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นสำคัญ

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องจัดให้มีผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งมีคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ที่เหมาะสมกับการให้บริการ

ข้อ ๑๐ ในระหว่างการให้บริการ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแจ้งรายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่อผู้รับบริการ รวมถึงการรายงานความคืบหน้าของงานและปัญหาทางด้านวิศวกรรมหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนมาตรการแก้ไขหรือป้องกันปัญหาหรือผลกระทบดังกล่าว

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้การรับรอง

กรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรยังไม่ให้การรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพในเรื่องใด ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป

หมวด ๒
มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมีมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติและต้องไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และรักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในขอบเขตความสามารถที่กำหนดตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับ รวมถึงพึงปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพ ดังนี้

(๑) มีความรู้ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๒) มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความชำนาญในการแก้ปัญหาด้านวิศวกรรม และการพัฒนาวิชาชีพ

(๓) ความเป็นผู้นำด้านวิชาชีพวิศวกรรม การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาชีพ

(๔) มีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ สังคม สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตควรพัฒนาศักยภาพของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอย่างน้อย ดังนี้

(๑) การฝึกฝนสร้างสมประสบการณ์ และเสริมสร้างความรู้ความชำนาญ ตามกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด หรือ

(๒) การฝึกอบรมในหลักสูตร ตามโครงการการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจาก องค์กรแม่ข่าย หรือองค์กรลูกข่ายที่สภาวิศวกรให้การรับรอง หรือ

(๓) การถ่ายโอนความรู้วิศวกรรม และความรู้ความชำนาญตามกรอบความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓

มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้การรับรอง

กรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรยังไม่ให้การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพในเรื่องใด ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศรวมถึงเพื่อให้ได้ประโยชน์จากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการบริการวิศวกรรมข้ามแดน จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ใบรับรอง” หมายความว่า ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่สภาวิศวกรออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการประเมินการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

“ระดับวิศวกร” หมายความว่า ผู้มีความรู้ซึ่งสามารถปฏิบัติงานในระบบงาน ดูแล ซ่อมบำรุง และรักษาระบบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย

“ระดับวิศวกรวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ ในการออกแบบระบบงานและติดตั้งระบบงานใหม่ ให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อนในสาขานั้นได้อย่างเหมาะสม รวมถึงตระหนักถึงภาวะความเสี่ยงของผลกระทบของการแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมนั้น

หมวด ๑

ใบรับรอง

ข้อ ๔ สาขาวิชาชีพวิศวกรรมที่สภาวิศวกรจะรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและออกใบรับรอง ให้เป็นไปตามสาขาวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ข้อ ๕ ใบรับรองมี ๒ ระดับ คือ

(๑) ระดับวิศวกร และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Registered Engineer”

(๒) ระดับวิศวกรวิชาชีพ และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Registered Professional Engineer”

หลักเกณฑ์ ประเภท และขนาดของงานในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ใบรับรองให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่สภาวิศวกรออกใบรับรอง

หมวด ๒

คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๗ ผู้ขอใบรับรองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) เป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญ

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับรองด้วยเหตุตามข้อ ๑๔ (๓) (ข) (ค)”

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบรับรอง

ข้อ ๘ ให้ผู้ประสงค์ขอใบรับรอง ยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอใบรับรอง และหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาออกใบรับรองในนามสภาวิศวกรเมื่อผู้ยื่นคำขอ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ระดับวิศวกร

(ก) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่าปริญญา ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นหลักสูตรตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่ยื่นคำขอ โดยได้รับการรับรอง มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากสภาวิศวกร หรือองค์กรระดับสากล ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนด

(ข) กรณีหลักสูตรไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาตาม (ก) ผู้ยื่นคำขอ ต้องผ่านการทดสอบความรู้ ในสาขาวิศวกรรมที่ยื่นคำขอ โดยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้

(๒) ระดับวิศวกรวิชาชีพ

(ก) มีใบรับรองระดับวิศวกร

(ข) มีประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยยื่นบัญชีแสดงผลงาน และปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสามปี และมีหน่วยความรู้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(ค) ผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญในประสบการณ์และความสามารถโดยได้คะแนน ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้

กรณีผู้ยื่นคำขอใบรับรองระดับวิศวกรวิชาชีพมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม หรือมีประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ โดยยื่นบัญชีแสดงผลงาน และปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอตั้งแต่สามปีขึ้นไป ให้ยกเว้น คุณสมบัติตาม (๒) (ก)

(๓) การทดสอบความรู้ตาม (๑) (ข) และ (๒) (ค) สภาวิศวกรจะจัดการทดสอบเอง หรือเห็นชอบให้สมาคมวิชาชีพหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้จัดการทดสอบก็ได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นขอความเห็นชอบในการจัดการทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนด

ข้อ ๑๐ การทดสอบความรู้ระดับวิศวกรและระดับวิศวกรวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการจากผู้ชำนาญการพิเศษ ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๙ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้ง ดำเนินการอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบรับรองหรือในกรณีที่ไม่มีมติ ไม่ออกใบรับรอง ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้น ๆ ทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ผู้ยื่นคำขอแจ้งความประสงค์ ไว้ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกใบรับรองชำระค่าธรรมเนียม ใบรับรองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากสำนักงาน สภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ จะขอใบรับรอง

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการออกใบรับรองให้แก่ผู้นั้น

หมวด ๔ การต่ออายุใบรับรอง

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ประสงค์จะต่ออายุใบรับรอง ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองต่อสำนักงานสภาวิศวกรตามแบบคำขอต่ออายุใบรับรองและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองสิ้นอายุ และมีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เมื่อยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบรับรอง

ให้นำข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองโดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุห้าปีนับจากวันที่ใบรับรองเดิมสิ้นอายุ

หมวด ๕ การสิ้นสุดและการเพิกถอนใบรับรอง

ข้อ ๑๔ ใบรับรองสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ได้รับใบรับรองตาย

(๒) ขาดต่ออายุใบรับรอง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบรับรอง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(ข) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอใบรับรองหรือคำขอต่ออายุใบรับรองในสวนที่เป็นสาระสำคัญ

(ค) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพวิศวกรรมอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนใบรับรองตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสภาวิศวกร
เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

หมวด ๖
เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๑๕ กรณีผู้ได้รับใบรับรองระดับวิศวกร หรือใบรับรองระดับวิศวกรวิชาชีพ ประสงค์
จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก
สภาวิศวกร

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ ในวาระเริ่มแรกของคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษ เพื่อปฏิบัติหน้าที่
ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ประสบการณ์
และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของแต่ละสาขา และออกใบรับรองให้เป็นระดับ
วิศวกรวิชาชีพ เพื่อแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษ แล้วแต่กรณี
โดยให้ยกเว้นการบังคับใช้ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชีวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงที่สภาวิศวกรมีพันธะผูกพันข้อตกลงยอมรับร่วมกันของนานาชาติ ตลอดจนข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการบริการวิศวกรรมข้ามแดน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๔) (๖) (ง) และ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ที่สภาวิศวกรออกให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านที่สภาวิศวกรจะออกหนังสือรับรองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ขอหนังสือรับรองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป และใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ

(๒) ไม่อยู่ระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนหนังสือรับรองด้วยเหตุตามข้อ ๑๒

(๔) มีผลงานและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตรงตามสาขาเฉพาะด้านที่ขอหนังสือรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

(๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ให้ผู้ประสงค์ขอหนังสือรับรองยื่นคำขอตามแบบคำขอพร้อมทั้งบัญชีแสดงผลงาน และปริมาณงานตรงตามความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านที่ขอหนังสือรับรอง และหลักฐานที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรกำหนดต่อสำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๗ ผู้ขอหนังสือรับรองที่ผ่านการตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานแล้ว จึงจะมีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้ความชำนาญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาออกหนังสือรับรองในนามของสภาวิศวกร เมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมถึงได้ผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกหนังสือรับรอง หรือในกรณีที่มีมติ ไม่ออกหนังสือรับรอง ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้น ๆ ทราบ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ผู้ยื่นคำขอแจ้งความประสงค์ ไว้ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเห็นสมควรออกหนังสือรับรองชำระค่าธรรมเนียม หนังสือรับรองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากสำนักงาน สภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ จะขอหนังสือรับรอง

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมหนังสือรับรองแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการ ออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๑๐ หนังสือรับรองให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการทดสอบความรู้ความชำนาญการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละสาขา เป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติ พิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบ ความรู้ความชำนาญและดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ หนังสือรับรองสิ้นสุดลง เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนหนังสือรับรอง กรณีผู้ได้รับหนังสือรับรองแสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอหนังสือรับรองในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสภาวิศวกร เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชีวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียน
ด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๘ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"วิศวกรวิชาชีพอาเซียน " หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

"วิศวกรวิชาชีพต่างด้าว " หมายความว่า วิศวกรวิชาชีพอาเซียนที่ประสงค์เข้ามาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในประเทศไทย และได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวจากสภาวิศวกร (Registered Foreign Professional Engineer) ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

หมวด ๑

คุณสมบัติเฉพาะ และลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน

(๒) เป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

(๓)^๑ (ยกเลิก)

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ข้อ ๕ ให้ผู้ประสงค์ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ซึ่งออกโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล โดยระบุรายละเอียดชื่อผู้ยื่นคำขอ ตำแหน่งและระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(๒) สำเนาหนังสือเดินทาง

(๓) สำเนาใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

(๔) สำเนาใบอนุญาตหรือใบรับรองการขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ออกโดยประเทศของผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวในนามของสภาวิศวกร เมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควรให้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวหรือในกรณีที่มีมติไม่รับขึ้นทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวอีกต่อไป

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวแล้วให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่สภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๘ ผู้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ที่ประสงค์จะต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวให้ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว พร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอต่ออายุทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพ

^๑ ข้อ ๔ (๓) ยกเลิกโดยข้อ ๓ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ตามข้อตกลงยอมรับร่วมอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ต่างด้าวสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรจะสั่ง อนุญาตให้นำต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ให้นำข้อ ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว โดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างด้าวให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างด้าว ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดโดยให้มีอายุหนึ่งปีนับจากวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมสิ้นอายุ

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ของวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

ข้อ ๙ วิศวกรวิชาชีพต่างด้าวมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทยและตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม และต้องไม่ประกอบวิชาชีพโดยอิสระ โดยวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องประกอบวิชาชีพร่วมกับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคลและผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทบุคคลธรรมดาที่สังกัดนิติบุคคลนั้นตามที่ได้แจ้งไว้ต่อสภาวิศวกร

ข้อ ๑๐ กรณีวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวประสงค์ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

ข้อ ๑๑ กรณีวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนวิชาชีพต่างด้าวแล้ว ต่อมาภายหลังหากมีการเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคลตามที่ได้แจ้งไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร จะต้องยื่นคำขอเพื่อแจ้งเปลี่ยนแปลงต่อสำนักงานสภาวิศวกร ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในกำหนด ให้การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวของผู้นั้นสิ้นสุดลง

หมวด ๔

การสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๑๒ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

(๑) ตาย

(๒) ขาดต่ออายุทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) ทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเขียนสิ้นสุดลง

(๔) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

(๕) ไม่แจ้งการเปลี่ยนการประกอบวิชาชีพพร้อมกับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคลอื่น ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑ ของข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

(๓) กระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

(๔) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิชาชีพต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ เพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน นอกเหนือจากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฏ) และมาตรา ๘ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศที่สภาวิศวกรประกาศกำหนดที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสภาวิศวกรให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และให้หมายความรวมถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) ด้วย

หมวด ๑

คุณสมบัติเฉพาะ และลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติที่ประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศ แม้ว่าจะเดินทางเข้ามาภายในประเทศหรือไม่ก็ตาม ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้มีภูมิลาเนาถาวรในประเทศไทย

(๒) ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๓) ไม่อยู่ในระหว่างการถูกเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนักแล้วแต่กรณี

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติจากสภาวิศวกร ตามข้อ ๑๑ (๒) (๓) หรือ (๔)

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามเพิ่มเติม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อ ๕ ให้ผู้ประสงค์ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ซึ่งออกโดยนิติบุคคลผู้ว่าจ้างหรือนายจ้างในประเทศไทย โดยระบุรายละเอียดชื่อผู้ยื่นคำขอ ตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(๒) สำเนาหนังสือเดินทาง

(๓) สำเนาใบอนุญาตหรือใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ออกโดยประเทศต้นทางของผู้ยื่นคำขอ ที่สภาวิศวกรเข้าร่วมเป็นองค์สมาชิกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยอมรับคุณสมบัติวิศวกรวิชาชีพตามกรอบความสามารถวิศวกรในระดับสากลและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายวิศวกรวิชาชีพข้ามพรมแดน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติในนามของสภาวิศวกร เมื่อผู้ยื่นคำขอมียุทธศาสตร์และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควรให้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ หรือในกรณีที่มติไม่รับขึ้นทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ มติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ถือเป็นที่สุด

ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติอีกต่อไป

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติแล้วให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีโดยพิจารณาจากระยะเวลาการจ้างงานในประเทศเป็นสำคัญ

ข้อ ๘ วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียนที่ประสงค์จะต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอต่ออายุทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดภายในหกสิบวัน แต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นอายุ กรณีไม่ยื่นภายในกำหนดถือว่าไม่ประสงค์ต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ให้นำข้อ ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ โดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างชาติให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมสิ้นอายุ โดยพิจารณาจากระยะเวลาการทำงานในประเทศเป็นสำคัญ

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน

ข้อ ๙ วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดในการให้บริการวิชาชีพร่วมกับวิศวกรวิชาชีพของประเทศไทย (Collaboration with the local professional engineer) หรือการให้บริการวิชาชีพอิสระ (Independent practice) ภายใต้ข้อตกลงการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน

หมวด ๔

การสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๑๐ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

(๓) ขาดต่อการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๔) อยู่ในระหว่างการถูกเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๕) ขาดต่ออายุทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๖) ทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้กับวิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

(๓) กระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๔) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏพฤติการณ์อันเข้าข่ายการเพิกถอนทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะอนุกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกรและวิศวกรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนของวิศวกรวิชาชีพต่างชาตินั้น ๆ เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ คำขอ ใบสมัคร หนังสือแจ้งใบรับรอง การอนุญาต คำสั่งทางปกครองหรือการดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมาย ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕
และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ มาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) และมาตรา ๒๖ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาวิศวกร

"คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง" หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"ผู้อำนวยการเลือกตั้ง" หมายความว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"การเลือกตั้ง" หมายความว่า การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"เลือกตั้ง" หมายความว่า เลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

"สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา" หมายความว่า สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพวิศวกรรมระดับปริญญาของรัฐบาลหรือเอกชน

หมวด ๑ การเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒)

ส่วนที่ ๑

การเตรียมการเลือกตั้ง

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง" โดยมีผู้อำนวยการเลือกตั้งเป็นประธานและจะต้องประกาศรายชื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกันก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น คณะอนุกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ คณะอนุกรรมการตรวจคะแนน และคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสุจริต และยุติธรรม

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งตามข้อ ๔ และคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานที่แต่งตั้งตามข้อนี้ หากสมัครรับเลือกตั้งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ/อนุกรรมการ หรือผู้ทำงานแล้วแต่กรณี และให้แต่งตั้งทดแทนได้ตามความเหมาะสม

การประกาศวันเลือกตั้งและระยะเวลารับสมัคร

ข้อ ๖ การเลือกตั้งจะกระทำได้ต่อเมื่อคณะกรรมการ ได้ประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว

ในประกาศต้องระบุระยะเวลารับสมัคร ระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้งและวันนับคะแนนไว้ด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งปิดประกาศการเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และศาลากลางจังหวัด ทุกจังหวัด รวมทั้งส่งใบประกาศผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง

ระยะเวลารับสมัครจะต้องกำหนดไว้น้อยกว่า ๗ วัน และไม่เกิน ๑๕ วัน โดยกำหนดวันสุดท้ายของระยะเวลาสมัครไว้ก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่เกินกว่า ๓๐ วัน

ส่วนที่ ๒

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการสมัครรับเลือกตั้ง

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๘ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจัดทำประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรผู้มีสิทธิเลือกตั้งแยกตามลำดับอักษร โดยถือจำนวนสมาชิกสามัญในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ของปีที่มีการเลือกตั้งเป็นฐาน เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวนเพียงพอแก่การใช้ในการเลือกตั้ง โดยปิดประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรจำนวนอย่างน้อย ๑ ชุด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ในวาระเริ่มแรก ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และได้รับใบอนุญาตก่อนหรือในวันสุดท้ายของการยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อผู้มีสิทธิขอเพิ่มชื่อตามข้อ ๙

การปิดประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้กระทำไม่น้อยกว่า ๒๐ วันก่อนระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้ง

ข้อ ๙ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดเห็นว่าตนไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบหลักฐาน ถ้าข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ร้องมีสิทธิเลือกตั้งก็ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาเพิ่มชื่อผู้ร้องลงในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและส่งบัตรเลือกตั้งให้ผู้ร้องโดยเร็ว แต่ถ้าผู้อำนวยการเลือกตั้งเห็นว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิเลือกตั้งก็ให้สั่งยกคำร้องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็วและให้ถือว่าเป็นที่สิ้นสุด

การสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศกำหนดวันรับสมัครและสถานที่สมัครรับเลือกตั้งให้เหมาะสมและให้เป็นการสะดวกแก่การรับสมัครด้วย

ให้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง ก่อนวันเริ่มต้นรับสมัครไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกรยื่นใบสมัครด้วยตนเองตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด โดยระบุประเภทกรรมการที่สมัคร คือ ประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือประเภทตามมาตรา ๒๔ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งพร้อมทั้งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

ผู้สมัครเป็นกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) ถ้าเป็นบุคคลากรในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจะต้องมีหนังสือรับรองจากสถาบันที่สังกัดว่า ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน

สำหรับผู้สมัครเป็นกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๒) จะต้อง มีหนังสือรับรองจากสถาบันที่ตนสังกัดว่า ดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบันด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับใบสมัครรับเลือกตั้งแล้วให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครให้เสร็จสิ้นภายใน ๗ วัน นับแต่วันปิดการรับสมัคร ถ้าปรากฏว่าผู้สมัครคนใดมีคุณสมบัติครบถ้วนให้ประกาศรับสมัครพร้อมกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร แล้วทำหนังสือแจ้งให้ผู้สมัครทราบโดยเร็ว

สำหรับผู้สมัครที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร จะต้องได้รับใบอนุญาตมาครบ ๑๐ ปี นับถึงวันสิ้นสุดการรับสมัคร

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ให้สั่งไม่รับสมัครและแจ้งการไม่รับสมัครให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว ผู้สมัครมีสิทธิยื่นคำร้อง

อุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและให้ผู้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาคำอุทธรณ์และมีคำสั่งโดยเร็ว และให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ การกำหนดเครื่องหมายประจำตัวผู้สมัคร ให้ประกอบด้วย ชื่อ - สกุล และเลขหมายประจำตัวผู้สมัคร โดยกำหนดให้เรียงตามลำดับที่มาสมัคร หากมาพร้อมกันให้จับสลาก

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้สมัครคนใดขอถอนการสมัครรับเลือกตั้ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งให้ผู้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศถอนการรับสมัครและให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลารับสมัครแล้ว ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และที่ศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด และเก็บไว้ใช้ตรวจสอบ ๑ ฉบับ รวมทั้งส่งไปประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนให้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

ส่วนที่ ๓ การดำเนินการเลือกตั้ง

บัตรเลือกตั้ง และการลงคะแนน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดให้มีบัตรเลือกตั้งคณะกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด

การเลือกตั้งกรรมการให้ดำเนินการเลือกตั้งทางไปรษณีย์ หรือโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้^๑

ข้อ ๑๗^๒ ให้คณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแนะนำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และซองที่จำหน่ายส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเช่าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสภาวิศวกร โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคลดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร รวมทั้งแจ้งกำหนดวันและเวลาการเปิดตู้ไปรษณีย์เพื่อนับคะแนนเลือกตั้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับบัตรเลือกตั้งแล้วให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งตามรายชื่อในบัตรเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ด้วยตนเองลงในบัตรเลือกตั้งไม่เกินจำนวนกรรมการสภาวิศวกรที่จะพึงมี

^๑ ข้อ ๑๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๒ ข้อ ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

แต่ประเภท โดยต้องลงลายมือชื่อของตนไว้ในบัตรเลือกตั้งด้วยแล้วใส่ซองปิดผนึกส่งไปยังตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนดไว้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่ง

ข้อ ๑๙ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดเข้าตู้ไปรษณีย์ไว้ ๑ ตู้ สำหรับให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่งบัตรเลือกตั้งมาให้คณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งยังตู้ไปรษณีย์ดังกล่าว

ในการรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ให้คณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน มีหน้าที่ควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์และรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ไปมอบให้แก่คณะกรรมการตรวจคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้งก่อนเวลานับคะแนน

บัตรเสีย

ข้อ ๒๐ บัตรเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้ถือเป็นบัตรเสีย

- (๑) บัตรเลือกตั้งที่ไม่ใช่บัตรที่สภาวิศวกรจัดทำขึ้นและส่งให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- (๒) บัตรเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ละประเภทเกินจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้ในการเลือกตั้ง
- (๓) บัตรเลือกตั้งซึ่งผู้มีสิทธิมิได้ลงลายมือชื่อในบัตร
- (๔) บัตรเลือกตั้งที่สภาวิศวกรประกาศยกเลิกก่อนกำหนดเวลาสิ้นสุดการลงคะแนน
- (๕) บัตรเลือกตั้งที่ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งส่งกลับมาถึงเมื่อพ้นเวลาที่คณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์เปิดตู้ไปรษณีย์ตามวัน เวลาที่กำหนด หรือไม่มีตราไปรษณีย์ประทับที่ซอง

กรณีอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจคะแนนเป็นผู้วินิจฉัยและถือเป็นที่สุด

การนับคะแนนเลือกตั้ง และการรวมคะแนน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจคะแนน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน มีหน้าที่รับบัตรเลือกตั้งจากคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เวลา ๑๐.๐๐ น. และนำส่งบัตรเลือกตั้งมานับและรวมคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง

การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง เมื่อเริ่มดำเนินการแล้ว ให้ดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ^๓

^๓ ข้อ ๒๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

ในวันนับคะแนนเลือกตั้งให้ผู้สมัครหรือผู้แทนผู้สมัครสามารถร่วมเป็นสักขีพยานในการนับและรวมคะแนนเพื่อความโปร่งใสบริสุทธิ์และยุติธรรม

ข้อ ๒๒ ในวันนับคะแนนเลือกตั้งเมื่อได้นับและรวมคะแนนเสร็จแล้วให้คณะกรรมการตรวจคะแนนจัดทำและนำรายงานแสดงผลการนับคะแนนพร้อมด้วยหีบบัตรเลือกตั้งที่ใส่บัตรเลือกตั้งที่นับคะแนนแล้วรวมทั้งบัตรเสียส่งผู้อำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๓ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนตามลำดับคะแนนทุกราย ณ สำนักงานสภาวิศวกร และประกาศผลผู้ได้รับการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภาวิศวกร และศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัดพร้อมทั้งแจ้งผู้ได้รับการเลือกตั้งทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่ได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนสิบคน ตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่

(๑) ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ที่ได้คะแนนสูง รองจาก (๑) เรียงตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งของจำนวนกรรมการที่เหลืออยู่

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินสองคน เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้สมัครหรือที่มีผู้สมัครแต่ไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก

ข้อ ๒๔/๑ กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนห้าคน ตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาจะมีผู้ได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัคร หรือมีผู้สมัครไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก

ข้อ ๒๕ ในการจับสลาก ให้มีจำนวนสลากเท่ากับจำนวนผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันโดยให้สลากมีข้อความว่า "ได้รับเลือกตั้ง" เท่าจำนวนกรรมการประเภทที่ยังขาดอยู่ในแต่ละสาขา นอกนั้นให้ใช้สลากซึ่งมีข้อความว่า "ไม่ได้รับเลือกตั้ง" การจับสลากให้กระทำต่อหน้าคณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภาวิศวกร

^๔ ข้อ ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ ข้อ ๒๔/๑ เพิ่มโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งต้องรายงานตัวต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ภายใน ๗ วันทำการ ผู้ไม่มารายงานตัวถือว่าสละสิทธิ์และให้เลื่อนผู้สมัครลำดับถัดไปของแต่ละประเภทตามข้อ ๒๔ ขึ้นแทน

ข้อ ๒๖ ในการเลือกตั้ง ถ้ามีผู้สมัครที่คุณสมบัติครบถ้วนเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้แต่ละประเภท ให้ถือว่าผู้สมัครเป็นกรรมการนั้น ๆ ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ โดยไม่ต้องมีการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๗ เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้งจะทำลายบัตรเลือกตั้งและเอกสารต่าง ๆ นั้น ได้ต่อเมื่อพ้นระยะเวลาคัดค้านการเลือกตั้งตามข้อ ๒๘ แล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ในกรณีที่มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้งเก็บรักษาบัตรเลือกตั้งนั้นไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ส่วนที่ ๔

การคัดค้านการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้สมัครใดเห็นว่า การเลือกตั้งเป็นไปโดยมิชอบ ให้ยื่นคำร้องคัดค้านเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

ให้คณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องคัดค้านนั้นแล้วแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบ ภายใน ๔๕ วัน โดยถือคำวินิจฉัยเป็นที่สุด

หมวด ๒ การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๖

ข้อ ๒๙ การเลือกนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร เลขาธิการ เภรัญญิก และตำแหน่งอื่น ตามมาตรา ๒๖ ให้เริ่มกระทำในคราวประชุมคณะกรรมการครั้งแรก

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ปรัชญา สุตะบุตร

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประธาน ก.ว.

ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร
และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ค) ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๔๓

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร

ข้อ ๔ ในวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ในการเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราว และให้ประธานในที่ประชุมมอบหมายให้กรรมการสองคนทำหน้าที่ช่วยประธานในการนับคะแนน

ข้อ ๕^๑ ในการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร กรรมการแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและสมควรได้รับเลือกเป็นนายกสภาวิศวกร คนละหนึ่งชื่อ

การเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานในที่ประชุมจัดให้มีบัตรลงคะแนน เพื่อให้กรรมการผู้ใช้สิทธิเสนอชื่อ เลือกทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องลงคะแนนตามรายชื่อของกรรมการที่อยู่ในที่ประชุม และในกรณีไม่ประสงค์จะเสนอชื่อผู้ใด ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องทำเครื่องหมาย “ไม่ประสงค์เสนอชื่อ” เมื่อได้เลือกกากบาทดังกล่าวแล้วให้ส่งให้ประธาน ทั้งนี้ บัตรลงคะแนนไม่ต้องระบุชื่อและลายมือชื่อของกรรมการผู้ใช้สิทธิ

เมื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมทุกคนได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานในที่ประชุมและกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๔ วรรคสอง ดำเนินการนับคะแนน

บัตรลงคะแนนดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสีย

- (ก) ลงคะแนนเสนอชื่อมากกว่าหนึ่งคน
- (ข) มีการแก้ไขด้วยวิธีการขีด ลบ ชิดฆ่า หรือแก้ไขด้วยวิธีการอื่นใด
- (ค) มีการเขียนข้อความ หรือทำสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายใด ๆ นอกเหนือจากที่กากบาทไว้
- (ง) ไม่ปรากฏเครื่องหมายกากบาทลงคะแนนให้แก่ผู้ใดเลย และมีได้ทำเครื่องหมายกากบาทในช่องไม่ประสงค์เสนอชื่อ

(จ) ปรากฏเครื่องหมายกากบาททั้งลงคะแนนเสนอชื่อ และไม่ประสงค์เสนอชื่อ

(ฉ) กรณีอื่น ๆ ให้เป็นดุลพินิจของประธานในที่ประชุมในการวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองเป็นผู้ได้รับเลือก หากไม่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่ง ให้มีการเลือกใหม่เฉพาะผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดสองลำดับแรก และให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองในรอบนี้เป็นผู้ได้รับเลือก แต่ถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีตามวรรคห้า หากประธานในที่ประชุมเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อและได้คะแนนสูงสุดเท่ากันกับผู้ได้รับการเสนอชื่อรายอื่น ประธานในที่ประชุมไม่มีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด และต้องมีการลงคะแนนใหม่ระหว่างผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าว โดยให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดถดลงมา และมีผู้ใช้ผู้ได้รับการเสนอชื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราวแทนเฉพาะการเลือกกรรมการตามวรรคนี้ และถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากันอีก ให้ประธานชั่วคราวออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ถ้ามีผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะมีการแสดงความประสงค์หรือไม่เสนอชื่อด้วยหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก

การดำเนินการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร และการนับคะแนนอาจกระทำโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

^๑ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๖ ในการเลือกอุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งและอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

ข้อ ๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่างลงก่อนครบวาระ และต้องมีการเลือกกรรมการแทน ให้คณะกรรมการประชุมเพื่อเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นกรรมการแทน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเดียวกันกับตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

การเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ ในการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง สมาชิกสามัญซึ่งเข้าประชุมแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสามัญซึ่งอยู่ในที่ประชุมไม่เกินจำนวนกรรมการที่ว่างลง ต่อที่ประชุมเพื่อเลือกตั้งขึ้นเป็นกรรมการแทน และต้องมีสมาชิกสามัญรับรองการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลงให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบ กับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการมอบหมายการ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นายกสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด หากกรณี นายกสภาวิศวกรไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้มอบหมายให้

(๑) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ ๑ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร ในกิจการของสภาวิศวกรที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เป็นประธานในที่ประชุม คณะกรรมการสภาวิศวกร และที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรดำเนินกิจการของสภาวิศวกร ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกร

(๒) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ ๒ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกรกรณีที่อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ในกิจการสภาวิศวกรเช่นเดียวกับ (๑)

(๓) เลขธิการสภาวิศวกร กระทำการแทนในกิจการควบคุมดูแลการออกใบอนุญาต การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสภาวิศวกร

(๔) เภรัญญิก กระทำการแทนในกิจการงบประมาณดูแลการเงินและบัญชี

(๕) หัวหน้าสำนักงาน กระทำการแทนในกิจการธุรการทั่วไปและควบคุมดูแลบุคลากรในสำนักงานสภาวิศวกร

(๖) กิจการอื่นใดนอกเหนือจากนี้และเกี่ยวข้องกับงานของสภาวิศวกร ให้นายกสภาวิศวกรพิจารณามอบหมายเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางด้านบริหารการจัดการและความคล่องตัวในการดำเนินงานของสภาวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การประชุมใหญ่” หมายความว่า การประชุมใหญ่ของสภาวิศวกร ซึ่งได้แก่การประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่วิสามัญ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานตามที่สมาชิกระบุให้นายทะเบียนสภาวิศวกรจัดแจ้งไว้ในทะเบียน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่าการประชุมใหญ่สามัญประจำปี การประชุมใหญ่คราวอื่น ซึ่งมีนอกจากนี้ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกทุกคนมีสิทธิจะเข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ได้ไม่ว่าจะเป็นการประชุมชนิดใด คราวใด

ข้อ ๖ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะเห็นสมควรตามที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาวิศวกรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ได้เข้าชื่อกันทำหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่ วิสามัญต้องระบุว่าประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องขอ

หมวด ๒

วิธีการประชุม

ข้อ ๘^๑ การนัดประชุม การเชิญประชุม การส่งเอกสารการประชุม และการแจ้งมติที่ประชุม ให้คณะกรรมการมีหนังสือนัดประชุมแจ้งวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม พร้อมเอกสาร ประกอบการประชุม ไปยังสมาชิกก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินการประชุม

ข้อ ๙ ให้สมาชิกที่มาประชุมแสดงบัตรประจำตัวสมาชิกหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสภาวิศวกรหรือ บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นใดที่มีรูปถ่ายของบุคคลผู้นั้นติดอยู่ ต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับ มอบหมาย และให้ลงชื่อก่อนเข้าประชุมทุกครั้ง

เมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมครบองค์ประชุม (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) แล้ว ให้ประธานดำเนินการประชุมได้ สมาชิกที่ไม่ครบองค์ประชุมให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมีได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อน การประชุมนั้นออกไป

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดประชุมหนึ่งชั่วโมง สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุม และการประชุมนั้น ได้เรียกตาม คำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมีได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุม นั้น ออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๑๑ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการตาม ระเบียบวาระการประชุมที่ได้จัดไว้แล้วแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

การพิจารณาญัตติที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ ให้กระทำได้ภายหลังจากที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ ในระเบียบวาระการประชุมเสร็จ

ข้อ ๑๒ สมาชิกผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะเมื่อประธานอนุญาตแล้ว จึงยืนขึ้นกล่าวได้ และต้องเป็นคำกล่าวกับประธานเท่านั้น หากประธานไม่อนุญาตให้แจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตด้วย

^๑ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะกรรมการขอแถลงหรือชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม ให้ประธานพิจารณาอนุญาต และให้ประธานควบคุมเวลาในการแถลงหรือชี้แจง ตามความเหมาะสม หากการชี้แจงของคณะกรรมการหรือกรรมการเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุม ให้ประธานมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุมหรือเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดทำบันทึกรายงานการประชุมและเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน

ในการแจ้งบันทึกรายงานการประชุมตามวรรคหนึ่ง จะใช้วิธีผ่านระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้^๒

หมวด ๓

การเสนอญัตติ

ข้อ ๑๖ ญัตติที่มีสมาชิกเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องใดๆ ในที่ประชุมใหญ่นั้นจะต้องมีสมาชิกอื่นรับรองอย่างน้อยสิบคน

ข้อ ๑๗ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติโดยอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้

(๑) ขอให้ลงมติ

(๒) ขอให้ปิดการอภิปราย

(๓) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณาให้ญัตติเดิมเป็นอันตกไป

ข้อ ๑๙ ญัตติในเรื่องใดเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมแล้วหรือตกไปแล้วสมาชิกจะเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันนั้นซ้ำอีกไม่ได้

หมวด ๔

การอภิปราย

ข้อ ๒๐ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ วนเวียนซ้ำซากหรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใดๆ มาอ่านให้ประชุมประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

^๒ ข้อ ๑๕ วรรคสอง เพิ่มโดยข้อบังคับสภานิติบัญญัติ ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภานิติบัญญัติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด และห้ามกล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒๑ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

ข้อ ๒๒ การอภิปรายเป็นอันยุติ เมื่อ

(๑) ไม่มีผู้ใดอภิปราย

(๒) ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย

(๓) ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการอภิปรายได้ยุติแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดอภิปรายอีก เว้นแต่ที่ประชุมจะต้องลงมติในเรื่องนั้น จึงให้สมาชิกผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิปรายสรุปความที่ได้อภิปรายกันมาแล้วได้ก่อนที่ประชุมจะลงมติ

ข้อ ๒๕ ประธานอาจอนุญาตให้คณะกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมอบหมายให้บุคคลใดๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของคณะกรรมการก็ได้

หมวด ๕

การลงมติ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องมิต ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๗ การออกเสียงลงคะแนน ประธานจะสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีใดก็ได้

ข้อ ๒๘ มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสามัญคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ มติของที่ประชุมใหญ่ในการให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสภาวิศวกร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (จ) และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกสภาวิศวกรต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มี ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
(๒) มีสัญชาติไทย
(๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือไม่ได้กระทำการใด ๆ อันไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่ เป็นกรณีที่ดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๖) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๘) ไม่เคยถูกที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกร

(๙) ไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่สภาวิศวกร

ในกรณีผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์หรือศาสตร์สาขาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตรวจสภาวิศวกร ทั้งนี้ ในกรณีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๒
วาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๕ ผู้ตรวจสภาวิศวกรมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีไม่มีผู้ตรวจสภาวิศวกรเหลืออยู่ ให้ผู้ตรวจสภาวิศวกรที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรใหม่

หมวด ๓
การพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจสภาวิศวกรพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔
- (๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกรด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗ ให้ผู้ตรวจการสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คงดำรงตำแหน่ง และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระ

ในระหว่างที่การแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรตามข้อบังคับนี้ยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้ตรวจการสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ แล้วแต่กรณี

หมวด ๑

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อสาธารณะ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะด้วย

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องละเว้นจากการให้การสนับสนุน ส่งเสริม หรือเป็นตัวการ เกี่ยวกับการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน

ส่วนที่ ๒
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

ข้อ ๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถ และความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ในงานที่ตนไม่ได้ทำ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความเป็นจริง

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพล หรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

ส่วนที่ ๓
จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนทำ เว้นแต่ ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้าง หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้าง รายอื่นเพื่อการแข่งขันด้านเทคนิคหรือราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้แก่ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ส่วนที่ ๔
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมอื่นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับ
ที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือเป็นความประสงค์
ของเจ้าของงานและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้หรือกระทำการในลักษณะคัดลอกแบบ
รูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่อ้างผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมอื่นมาเป็นของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสีย
แก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ส่วนที่ ๕

เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด
ว่ามีความผิด

หมวด ๒

การประพจน์ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๒๓ กรณีที่จะถือเป็นการประพจน์ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์
แห่งวิชาชีพมีดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นการกระทำ
โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต
ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

(๒) เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากประพจน์ผิดจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑
แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ยังประพจน์ผิดซ้ำ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มีความเกรงกลัว
ต่อการประพจน์ผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗
หรือมาตรา ๒๖๙ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพจน์ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมา
ซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การกระทำใดที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒๕ เรื่องกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประพฤติผิดจรรยาบรรณ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้พิจารณาดำเนินการตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่า จะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตรายใด เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นมีไดุ้ทธธณ์ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ให้สำนักงานสภาวิศวกร ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

(๒) ประกาศแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสภาวิศวกรตลอดช่วงระยะเวลาพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

(๓) ให้มีหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว

หนังสือตาม (๓) ให้แจ้งการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และข้อความตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปพร้อมกันด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต่อมาคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการตามข้อ ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ เมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หากผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อสภาวิศวกร และในกรณีใบอนุญาตหมดอายุระหว่างเวลาพักใช้ใบอนุญาต ผู้นั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๗ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมใหม่ได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกระงับใบอนุญาต โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ โดยคำนึงถึงความรู้ความชำนาญและพฤติกรรมของผู้ขอรับใบอนุญาต เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะเชิญผู้นั้นมาชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติให้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกใบอนุญาตแก่ผู้นั้น

ข้อ ๕ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๔ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับไม่สูงกว่าระดับเดิมก่อนถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ผู้นั้นอาจขอรับใบอนุญาตได้อีกครั้งหนึ่งโดยให้ส่งสำเนาหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรที่ไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นในการยื่นคำขอครั้งก่อนและเอกสารประกอบมาพร้อมกันด้วย หากคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตอีก ผู้นั้นไม่มีสิทธิยื่นขอรับใบอนุญาตอีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาด

ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของ
คณะกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของ
สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำ
วินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาด
ของคณะกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๑

คำอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตาม มาตรา ๖๑ (๒)
(๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของ
คณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๕ คำอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง

ข้อ ๖ การยื่นคำอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภาวิศวกร
ออกใบรับให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๗ คำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนเสียในเวลาใดก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการ
สภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาด

เมื่อมีการถอนคำอุทธรณ์ ให้เลขธิการสภาวิศวกรแจ้งให้คณะกรรมการสภาวิศวกรทราบ

หมวด ๒ วิธีพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๘ ถ้าคำอุทธรณ์มีข้อความที่ไม่ชัดเจน อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่เข้าใจ ให้คณะกรรมการ
สภาวิศวกรแนะนำให้ผู้ยื่นอุทธรณ์แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการ
สภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกิน
สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

หมวด ๓ คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ทำเป็นคำสั่งสภาวิศวกร โดยให้ระบุเหตุผลของการวินิจฉัย
ชี้ขาด และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ
- (๔) ผลการวินิจฉัย

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งคำสั่งสภาวิศวกรให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในคำอุทธรณ์ และให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หนังสือแจ้งคำสั่งสภาวิศวกรตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานสภาวิศวกรบันทึกผลการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ผลการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร และสำเนาคำสั่งสภาวิศวกรไว้ในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ บรรดาคำอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และการดำเนินการต่อไปให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยครอบคลุมถึงระยะเวลา และวิธีการยื่นอุทธรณ์ วิธีพิจารณาอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นต้น

สภามหาวิทยาลัย

๖๖๖/๖ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
สายด่วน ๑๓๓๓
Website : <https://coe.or.th>

